

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 167.

V Ljubljani, v torek 26. julija 1887.

Letnik XV.

Družbe sv. Cirila in Metoda

II. velika skupščina v Trstu

dné 19. julija 1887. leta.

(Dalje.)

3. Nadzornik Ivan Zagorjan obžaluje, da je glavni blagajnik vsled bolehnosti izostal, ter pravi, da sta on in nadzornik Franc Ravnika dné 4. januarja 1887. pregledala blagajnične račune in knjige za dobo od 1. septembra 1885. do 31. dec. 1886. ter našla vse v lepem redu ter to po § 22. s posebnim zapisnikom potrdila. Tiskani račun naj si blagovolé častiti skupščinarji sami pregledati. *)

Ker se blagajnične knjige sklepajo ob koncu leta, zato je izkaz pridejan le za leto 1886.

A blagajnik še dostavlja, da se je v I. polovici tekočega leta nabralo že gold. 7356-55, tako da je družba dozdaj prejela z vsem 12.977-35 (dvanajst tisoč gold. 35 kr.)

Izdala pa je letos že 3445 gold. 50 kr. v podporo raznim šolam.

Za otroški zabavišči v Celji in Trstu se je izdalo 1580 gld.

Toda nasproti se je za družbo nabralo v Trstu od možke podružnice 1200-92 goldinarjev, od ženske gold. 399-02, skupaj gold. 1599-94; od Celjske pa gold. 732-49.

Poslalo je dozdaj 61 podružnic svoje doneske družbi za dve leti, ostale pa za eno leto. Koliko so vplačale, razvidno je iz imenika v tajnikovem poročilu.

*) Račun o dohodkih in stroških družbe „sv. Cirila in Metoda“ za čas od 1. septembra 1885 do 31. decembra 1886: Doходи: Doneski podružnice 5454 gl. 32 kr., doneski raznih darovateljev 1055 gl., obresti 4 gl. 29 kr., skupaj 6513 gl. 61 kr. Po odbitih stroških 892 gl. 91 kr., ostane v blagajnici 5620 gl. 70 kr. Stroški: Tiskovine 70 gl. 90 kr., marke in poštnina 45 gl. 14 kr., papir, kuverti, knjige, koleki, štampilje, pušice, spisovanje itd. 65 gl. 87 kr., blagajnica 109 gl. 20 kr., za študentovske kuhinje 112 gl., za otroška zabavišča 275 gl., za ljudske šole 214 gl. 80 kr., skupaj 892 gl. 91 kr.

Tomo Zupan, predsednik. Dr. J. Vošnjak, blagajnik.

Račun so pregledali, primerjali s knjigami in našli ga popolnem v redu.

Za nadzorništvo: Fr. Ravnika. Ivan Zagorjan.

Nadzornik I. Zagorjan nadalje omenja, da sta z nadzornikom dr. Fr. Papež-em tudi za I. semester 1887. dné 11. julija pregledala račune in blagajno ter našla v redu.

Ker se nihče ne oglasi k besedi, omeni prvomestnik, da je naslednja točka:

4. Nadzorništva poročilo. Ker je pa slučajno blagajnikov namestnik, sedajni izvestitelj, sam ud družbinega nadzorništva, vpletel je svoje opazke itak v prejšnje poročilo, s čemur se skupščina zadovolji. — Račun in oprostilo nadzorništveno se tiskano razdeli med skupščinarje, kakor tudi nekaj družbinih knjizic in pravil.

5. K tej točki omeni prvomestnik, da se po § 16 družbino vodstvo voli za 3 leta, vendar pa vsako leto izstopi ena tretjina. Ker so bili letos izžrebani odborniki: Ivan Hribar, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, Tomo Zupan; treba je 4 odbornike vnovečiti. Da se skupščina o kandidatih prosto pomeni, prvomestnik prekine sejo.

Po kratkem prestanku oglasi se k besedi deželni poslanec J. Krsnik ter pravi: Ker smo se iz poročila prepričali, da je dosedanje vodstvo izvrstno izvrševalo svoj nalog, recimo mu svojo zahvalo s tem, da je zopet izvolimo. Predlagam toraj, da se dosedajni 4 odborniki volijo z vsklikom. (Občno odobravanje, „živio!“) Imena vodstvenih udov gl. zgoraj v začetku tajnikovega poročila.

Prvomestnik konstatuje soglasni izbor ter nadaljuje: Ker je bil med izžrebanimi tudi družbin prvomestnik, toraj nam je voliti še načelnika.

Janko Krsnik: Sklicujem se na svoj prejšnji predlog ter nasvetujem, naj se dosedajni premarljivi, prezasluzni naš prvomestnik v znak naše zahvalnosti in v spodbudo za bodoče delovanje izvoli z vsklikom. (Burno odobravanje, ploskanje, „živio!“)

Prvomestnik se zahvali na tej časti, na občnem priznavanju, ter v svojem in v imenu vsega vodstva obljubi neumorno delovati na prosep te vseslovenske družbe. („Živio!“)

6. V nadzorništvo so bili soglasno izvoljeni: Ivan Gogola, e. k. notar, mestni odbornik; Anton Knez, veletržec; dr. Franc Papež, odvetnik, de-

želni poslanec; Franc Ravnika, deželni knjigovodja, Ivan Zagorjan, mestni kapelan.

7. V razsodništvo pa: Dr. Alfonz Moše, odvetnik; dr. I. Munda, odvetnik; Ljudovik Ravnika, e. k. deželne sodnije svetnik; Andrej Zamejce, stolni kanonik; dr. Jernej Zupanec, predsednik notarske zbornice.

Pri 8. točki vspeveda: „slučajni nasveti“ prvi spregovori ud načelnik Tržaškega Lovro Žvab. Namesto vzbolenega *) načelnika V. Dolencea zahvali se v imenu tržaških podružnic za čast, ktero je skazalo družbino vodstvo tržaškim Slovincem, ker je sklicalo veliko skupščino v Trst. Presrečno pozdravlja vse zastopnike, s sivega Gorotana, iz zelene Štajarske, iz središčne Kranjske in bližnje Primorske. (Dobro, živio!) Toraj hvala, da se gospoda ni bala priti v ta „okuženi“ Trst. A Trst je bil od nekdanj slovansko mesto. Slovén je že od nekdanj ondi doma — ni tujec, kakor ga radi imenujejo. Torej Slovincem gredó iste pravice, kakor drugim narodom. Zadnje štetje jih je izkazalo čez 26.000. Toraj so faktor, s katerim je treba računati. — Konečno omenja, da je čez 1400 očetov podalo prošnjo magistratu radi osnove slovenske ljudske šole, a brž ko ne se je ta prošnja vrgla v koš. Ker se tako ni moglo priti do cilja, moramo se poslužiti drugih sredstev. Sosebno slavno vodstvo, ki je ustanovilo zabavišče, naj pri tem prvem koraku ne ostane. Izraža vročo željo, da se ustanovi I. razred ljudske šole.

Poslanec Nabergoj podpira predlog predgovornikov. Opazuje pa, da omenjena prošnja ni bila vržena v koš, ampak od kompetentne oblasti zalibog zavrnjena. Slavna vlada je namreč mnenja, da morejo slovenski stariši v Trstu pošiljati svoje otroke v šolo v Rojan — v Skedenj — ako hočejo celó v Bazovico! — Zato prosi, da izvoli vodstvo napraviti potrebne korake pri ministerstvu, čim se povrne dotična prošnja.

Gosp. Žvab je proti temu predlogu, ker misli, da se s prošnjami nič ne opravi. — Trkalo se je dosti in ako se trka dalje, — čakali bodemo do sodnega dné! (Odobravanje.)

*) V noči potem že umrlega.

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

(Dalje in konec.)

Predragi, premili prijatelj!

Izvirni greh, milost, čeznaravnost!

Te tri resnice odsvitajo se iz brezmadežnega imena Marijinega. A ravno te tri resnice so naši veri tako temeljne, da brez njih ne more stati. Ako namreč vprašamo: čemu se je Jezus Kristus včlovečil, odgovarja nam sv. cerkev: v to, da bi odvzel od človeškega rodú greh in prokletstvo Adamovo. Tajimo toraj izvirni greh, odstranjen je glavni razlog včlovečenju Božjega Sinú. Ako pa nadalje vprašamo: kako nas Bog opravičuje od greha, odgovarja se nam: po milosti, ktero nam je Jezus Kristus prislúžil. In kam nas vodi ta milost? K čeznaravnemu smotru, ki obstoji v neposrednjem gledanju in vživanju Božjega obličja. Naša vera je po bistvu svojem, po početku in smotru čeznaravna in pozitivna. Njej temelja nikdo postaviti ne more, razun onega, ki

je že postavljen, ki je Jezus Kristus *); ta vera je v skrivnosti, ktere ni nikdo izmed kraljev tega svetá spoznal, a je tudi nikdo spoznati ne more; ni še namreč niti seglo v srce človeško, kar je v Jezusu Kristusu Bog onim pripravil, ki ga ljubijo; zatoraj te vere nikdo ljudem razodeti ne more nego sv. Duh, ki premeri vse, tudi globokosti Božje. **)

A ravno te tri resnice so tudi, ktere se danes od našega brezverskega veka v teoriji in življenji tajé bolj kakor vse druge; s tem prizadeti se hoče katoliški cerkvi smrtén vdarec.

Ktere so pa one zmote našega veka?

Več jih je in različnih. Vendar pa dajo se več ali manj zvesti na eno samo temeljno zmoto, iz ktere naravno izhajajo vse druge. Ta je naturalizem. Kakor že samo imé kaže, uči naturalizem, da je človeška natura ali narava popolnoma vzmožna svoj smoter doseči ter kot taka ne potrebuje izvanredne, čeznaravne pomoči od Boga; in tako pride naturalizem dosledno do tajeja vsakega pozitivnega razo-

*) I. Kor. 3. 11.

**) Kor. 2.

denja. Eni izmed naturalistov smatrajo vsako razodenje kot absolutno nemogoče, ti se zovejo panteisti, bodisi da so idealisti, materijalisti, ateisti ali kakor si bodi, ker ti vsi tajé osebnega Boga nad svetom ter naravo, oziroma človeka proglašajo za najviše bitje ali za najpopoluišo prikazen vekomaj razvijajočega se svetovnega bitja. Da se ti o čeznaravnosti, o milosti in izvirnem grehu še misliti ne dá, je pač očividno.

A še druge imamo med naturalisti. Le-ti, priznavajoč osebnega Boga, ne tajé sicer absolutne možnosti pozitivnega razodenja, pač pa moralično trdé, da je za najviše bitje nekako nedostojno, dalje se vtikati v človeške zadeve, posebno pa toliko ponižati se, kakor uči krščanstvo, da se je zgodilo po včlovečenju Sinú Božjega; z druge strani tudi povdarjajo, da ovako razodenje se nikakor ne strinja z veliko popolnostjo in dostojnostjo človeške narave. Ti toraj pred vsem prezirajo globoki padec in onemoglost človeške narave po izvirnem grehu. Prezrši pa izvirni greh, zavračajo dosledno tudi odrešenje po Kristusu in njegovo milost. Te vrste naturaliste imenujemo navadno tudi racijonaliste, ker namreč pred vsem

Gosp. odbornik Hribar opazi na to, da družba nima toliko sredstev, da bi mogla tej želji takoj vstreti, akoravno sama priznava nujno potrebo. Posebno je potrebno preudariti, da moramo za prvim razredom potem odpreti drugi, tretji in četrti. Dokler pa po postavi prevzame šolo magistrat, prešlo bi — Bog vé koliko let in društvo bi moralo cel čas vse stroške nositi. — Po društvenih pravilih pa se ta predlog sploh takoj rešiti ne more, ampak ostane samo nasvet, na kterege se bode vodstvo o svojem času gotovo oziralo.

Kar se tiče prošnje tolikih tržaških očetov za osnovo slovenske ljudske šole, bode vodstvo že našlo postavnih sredstev prisiliti tržaški magistrat, da osnuje slovensko šolo, ako ta prošnja po izjavi g. Nabergoja ne bode imela nobenega vspeha. (Živio). — Nasvet za osnovo slovenske ljudske šole v Trstu je bil za tem navdušeno sprejet.

Na to povdarja M. Wutti (predsednik Beljaške podružnice) zasluge g. prof. And. Einspielerja, prvaka koroških Slovencev. Prosi, da skupščina tega zaslužnega gospoda izvoli častnim članom družbe ss. Cirila in Metoda. — V smislu § 12. društvenih pravil je bil ta predlog že prej vodstvu naznanjen torej se je smelo sklepati o njem. Soglasno se sklene, novemu častnemu članu zaključek skupščine brzojaviti (Živio).

Ivan Lavrenčič, podpredsednik podružnice Postojnske, predlaga, da se vsem udom pošilja vsako leto poročilo društvenega delovanja, posebno kar se tiče šolskih zadev. — G. tajnik Žlogar opazi na to, da je že načelnštvo mislilo na to, ali žalibog ni pisatelj, koji bi se stvari poprijeli. S časom se bode tudi to osnovalo.

Gregor Einspieler (Celovec) prosi, da bi se odbor poklonil tudi krškemu škofu, koji bi ga gotovo prijazno sprejel in veliko pripomogel k razširjenju družbe na Koroškem, kjer ste do sedaj žalibog samo dve podružnici. — G. predsednik obljubi, da se bode tudi to zgodilo, kakor je bilo že sklenjeno.

Grof Obizzi (Gorica) pozdravi skupščino in prosi, da se pomaga narodu ob italijanski meji s knjigami in obleko. Znano je, da je v Podgori tudi „Pro Patria“ osnovalo otroški vrt. — nevarnost je toraj velika in naj se radi tega osnuje drugo slovensko otročje zabavišče v Klumu.

G. tajnik Žlogar omeni, da se je imelo vedno poseben obzir na Slovence ob italijanske meji in gotovo se bode še več storilo. Naj se toraj v tem obziru stavijo vodstvu konkretni predlogi.

Zast. Matej Pintar (Zidani most) se zahvaljuje za darila, koja je sprejela podružnica. Omenja tudi, kako dela „Schulverein“ na vse kriplje, da ponemči narod. Prosi, da se med otroke razdelé knjižice.

G. predsednik obljubi, da se bode storilo.

Konečno se g. Žvab zahvali vodstvu na požrtovalnem delovanju in izreče v imenu Slovanstva iskreno željo, da slavno vodstvo deluje vedno naprej ter doseže blaženi svoj namen.

Prvomestnik konča: Zahvaljujoč se kanoniku Debeljaku za ves njegov ljubeznjivi napor ob Božji službi pri sv. Antonu novem; policijskemu komisarji, svetniku Vidicu, za njega vpludnost ob zborovanju; čitalnišnemu prvomestniku Polič-u za izbornu vodstvo banketa v krasni sobani slovanske čitalnice; vsem te dni še posebno se žrtvujočim udom Tržaških

podružnic sv. Cirila in Metoda in imenoma bolnemu prvomestniku Viktor Dolencu z željo, naj bi mu dal Bog milega zdravja; zahvalo izrekajoč vsem podružnicam vseh slovenskih pokrajin na njihovem trudoljubivju; vsem slovenskim razumnikom, ki so v preteklem letu podpirali družbo sv. Cirila in Metoda, najbolj pa onim priprostakom in težakom, ki so krvavim trudom prislužene novčiče dpošiljali časih celó iz tujine tu sem v domovino za našo šolo v domovinskem smislu — zahvaljujoč se vsem tem skup in vsakemu še posebej je prvomestnik sklenil drugo veliko skupščino sv. Cirila in Metoda, zborujočo v Trstu.

(Dalje prih.)

Položaj v Srbiji.

Velikansk krik so zagnali posebno madjarski listi, ko je stopil v Srbiji zopet na krmilo Jovan Ristić. Strastno so napadali novo vladu in ji prerokovali kratko življenje. Izmišljali so si vsakovrstne vzroke ministerske krize. Pravi vzrok Garašaninovega padca so pa le žalostne finančne razmere, katerih prejšnje ministerstvo ni moglo vrediti. To je priznal kralj sam dopisniku angleškega časnika „Times“. Srbski list „Branik“, izhajajoč v Novem Sadu, prinaša večkrat izborna poročila o položaju v Srbiji. O programu nove vlade in finančnih razmerah v Srbiji piše imenovani list:

Ko je kralj Milan moral si poiskati novo vladu, bil je Ristić gotovo zadnji, na kterege je kralj mogel misliti. Toda nobenega ni bilo, ki bi bil mogel prevzeti Herkulovo delo, da vravná srbske finance. Družega kralju ni preostalo, kakor da Ristiću izroči novo vladu. Ristić pa že od onega časa ni bil na dvoru, ko je uradni list objavil grajo proti njemu zaradi nemožčnosti. Objavil je bil namreč nek memorandum, kterege je sestavil skupno s Piročancem in Novakovičem.

Priložnost je kralj kmalo dobil, da je Ristića v sprejel na dvoru. Ruski ministerski rezident je praznoval svojo službeno slovesnost, h kateri je bil tudi Ristić povabljen. Tukaj se je kralj po dolgem času prvič zopet sešel z Ristićem; in to je bil tudi začetek novega Ristićevega ministerstva. To je bilo 19. maja (po starem kol.), in 28. maja je kralj poklical Ristića in mu naročil, naj sestavi vladu iz članov liberalne stranke. Radikalcev kralj ni hotel imeti v ministerstvu.

Ristić je odgovoril, da se ne more odločiti, dokler natančno ne pozná finančnega položaja. Kralj je bil takoj pripravljen, Ristiću pojasniti denarne razmere. In to kraljevo pojasnilo je gotovo najboljšje in najzanesljivejše. Kralj vé natančno vsako malenkost v finančnem ministerstvu, kar o njegovih bivših „naprednjaških“ svetovalcih ne moremo trditi. Ti gospodje pri neki priliki še vedeli niso, koliko znese srbski državni dolg — ali pa niso hoteli govoriti resnice, da bi svet ne poznal pravih razmer.

Sedaj pa moremo objaviti kraljevo pojasnilo o srbskih financah: Ves srbski državni dolg znese 290 milijonov dinarov. Nobeden ni hotel verjeti, in vendar je tako. Vsi letni dohodki znesejo k večjemu 35 milijonov dinarov. Od teh 35 milijonov odpade na leto 19 milijonov za obresti in letna plačila raznih državnih dolgov. V tem oziru preseže Srbija mnoge,

morda vse države; prekosí celó Ogersko, ki od 350 milijonov letnih dohodkov plačuje 130 milijonov za obresti in letna povračila državnega dolga. Razmere med povračilom dolga in letnimi dohodki je na Ogerskem 130 : 350, v Srbiji 19 : 35. Tako daleč je prišla Srbija v desetih, dvanaestih letih.

To podobo moramo pojasniti z nekterimi podatki. Še pred zadnjo srbsko-turško vojsko l. 1874 so znesli letni dohodki 14 milijonov dinarov; za državne potrebe nismo toliko potrosili, kakor sedaj za obresti dolgov. Srbija, ki je Turčiji plačevala davek, je bila srečnejša, kakor samostojna kraljevina, ker ni poznala državnega dolga in je lahko sama pokrivala državne potrebe, kar sedaj ne more. Danes le armada potrebuje 16 milijonov dinarov; če k temu prištejemo 19 milijonov za obresti in letna povračila, dobimo ravno 35 milijonov, kolikor znesejo letni dohodki. Za druge potrebe ničesa ne ostane, in to je ravno letni primanjkljaj. To je tudi pravi in edini vzrok vladne spremembe, ne pa one basni, ktere so prinašali Dunajski in Budimpeštanski časniki.

Ko je Ristić spoznal pravi položaj, skušal je sestaviti ministerstvo iz članov obeh opozicijskih strank, ker radikalcev ni mogel prezirati. Kralj je konečno potrdil Ristićevo mnenje in tako je nastalo koalicijsko ministerstvo.

Še jedna beseda o reformah, ktere namerava Ristić. Ristić se v svojem prepričanju nagiblje h konservativnim načelom državne uprave; spoznal pa je, da je v Srbiji, ki je demokratska država, potrebna svobodna vladu. Sedanja srbska skupščina ne zadoštuje vsem zahtevam demokracije. In kar je glavna stvar, skupščina v sedanji sestavi ni pravi zastop dežele. V skupščini ni zastopan oni del prebivalstva, ki je najpotrebnejši, namreč „inteligenca“. In vendar je tudi v Srbiji mnogo „inteligence“. Sicer so tudi v skupščini omikani možje, toda ti ne zastopajo proste volje narodove — ti so odvisna, zbrana stotnija omikanih mož. Skupščina se mora preosnovati, da prosti, neodvisni in omikani možje zastopajo deželo.

Drug važen predmet preosnove je vojaški budget, ki zahteva nad 16 milijonov dinarov, toraj polovico vseh dohodkov. Vojaški stroški ne smejo biti več tako veliki. Ristić je že lausko leto stavil pogoj, da se znižajo vojaški stroški. Kralj tedaj ni bil zadovoljen. Razmere so tedaj druge in kralj je potrdil Ristićev predlog. Koliko se bodo znižali stroški za armado, danes ni še gotovo. Vojni minister ima nalogo, da izvrši načrt.

Tretja točka preosnove so cerkvene zadeve. Ristić je zahteval, da se zopet nastavi iztirani škofje, v prvi vrsti metropolit Mihajl. Kralj se ni takoj odločil, in tirjal dva meseca (do avgusta) odloga. Novo ministerstvo je pričelo preosnovo. Razpustilo je skupščino in razpisalo nove volitve. V jeseni se skupščina snide, da premeni ustavo. Več uradnikov je vladu odstavila in pomilostila vse politične kaznjence. Turčiji je poslala odločno noto zaradi napadov na srbsko ozemlje. Tudi nekteri zastopniki pri vnanjih državah se bodo premestili. Gledé bolezní kralja Milana moramo dostaviti, da boleha za naduho.

drugim povdarjajo neoslabljeno vzmožnost človeškega razuma, kterege zakone nasproti veri oklicujejo za najvišji vodilo človeškemu mišljenju in življenju.

Akoprav toraj omenjeni neverniki naše dóbe stojé na različnem stališči ter si v temeljnih načelih nasprotujejo, pridejo slednjič vendar vsi do enega in istega, katoliški veri in cerkvi enako pogubnega sklepa, da namreč zmetujejo pozitivno razodenje in vsako čeznaravnost.

Kdo ne bi zategadelj obéndoval previdnosti božje, da je proti temu naturalističnemu zmaju, ki s sedmerimi glavami človeške laži-učenosti in z desetimi rogovi posvetne mogočnosti žuga zadati katoliški cerkvi zadnji vdarec, ter vedno preži, kako bi jo skoro požrl, da je toraj nasproti temu zmaju pred svetom proslavila ime brezmadežne Matere Božje, v kterem se v najkrasnejši luči svetijo ravno tiste resnice, ktere naturalizem načelno tají?

A še bolj čudno zdí se mi, da se je ta reakcija proti naturalističnemu veku pričela ravno v oni deželi in sredi tistega naroda, ki je nosil in deloma še nosi pred omikanim svetom zastavo brezverstva. Francija, pravim, ni li ona zibel onih naturalistov,

ki so v prejšnjem stoletji po raznih spisih, romanih, po glasoviti enciklopediji Evropo izneverili katoliški cerkvi? In ni li v Franciji naturalizem v veliki revoluciji iz knjig in teorije prvič stopil v življenje ter preobličil državni in družinski red? Ona vseobsežna preustrojitev vseh človeških razmer, ki se je od leta 1789 do 1793 tako strogo in brezozirno izpeljala, kaj je bila drugega, kakor gola negacija pozitivnega krščanstva, recimo, naturalizem, izveden do najsakrajših posledic? In še v najnovejšem času, od kod prihaja vse novo? Kdo še zdaj vodi boj proti pozitivnemu krščanstvu? Še vedno Francija na čelu. Dovolj omeniti Renana, ki je v zadnjih letih s svojim naturalistično nabojanim životopisom Jezusovim spodbudil k novemu boju proti krščanstvu, in zatrl še ono malo spoštovanja, ktero so morda naši polu-omikanci še imeli do katoliške cerkve in do čestitih evangeljskih dokumentov. Da, na Francijo ozirajo se oči vseh doslednih in okrajnih sovražnikov krščanskih tradicij in tisočletnih naprav našega družbinskega reda, slonečega na podlagi, ktero je Kristus človeštvu postavil v evangeliji. In saj ni še prav petnajst let od tega, ko so francoski komunardi de-

jansko pokazali, kako se ima v prihodnje s koreniko zatreti vse, kar koli še spominja na stari red krščanske pozitivnosti.

A glej, tej Franciji je s prikaznijo brezmadežnega Spočetja vcepljen početak novega čeznaravnega življenja, od tod začela se je že prerorejati. Od Lurda, od zadnjega kota stare, slavne, velike Francoske pričelo se je novo gibanje, in čedalje bolj širijo se njega valovi ter budijo speče krščanstvo, zavest; že daleč čez francoske meje so pripluli čez vso Evropo, da, o Brezmadežni v Lurdu in njenih čudih govori se celó v Aziji in Ameriki!

Kaj pa porečeš k temu ti „mladi“ Slovenec, ki si tudi morda že slišal o naturalizmu in si se morda celó njegovega sladkega medu nasrkal, tako, da ti je polna glava in srce? Kaj, se ni li francoski naturalizem že tudi v slovenski besedi navdušeno označeval, mično se slikal in v raznih oblikah se vpadljal? Že Rousseau našel je odličnega čestileca!

Veš, kaj bi ti svetoval? Vztrajaj za nekoliko dni z menoj na tem posvečenem mestu.

Z Bogom, Tvoj prijatelj

S a m o t a r.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. julija.

Notranje dežele.

Te dni so nekteri listi raznesli govorico, da pride prestolonaslednik *cesarjevič Rudolf* v jeseni v Gradec in prevzame poveljništvo 3. vojnega kora; FZM. Kuhn pa bi bil prestavljen v Levov. Dunajski „Fremdenblatt“ pa je zvedel iz gotovega vira, da je govorica neosnovana. Cesarjevič pride sicer v Gradec, kjer ostane le teden dni.

O novi *nemško-narodni stranki* piše glasilo štajarskih nemških konservativcev: Gosenice se zapreduje, in iz mešičke pride novo življenje. Naši nemški narodnjaki se tudi zavijajo v mehove, toda novo življenje ne pride na dan, le peruti nepotrebnih trotoev bodo močnejše, da poleté proti severo-zapadu. Rumena barva postaja belejša, da se izvali — Prus. Nemški nacijonalcu se na tihem prestvarjajo v nemške liberalce. Kaj to pomeni, vsakdo vé, ki je preživel avstrijsko-prusko vojsko. Narodni liberalci v Nemčiji so želeli Kraljevega Gradea. Enaka stranka se snuje na Češkem. Kdor ima oči, mora videti in tudi upati, da se dvornemu svétniku Lienbacherju ne posreči, ločiti nemške konservativce od Slovanov. Sam bo ostal, ako ne stopi na prejšnjo pot. Velike naloge, ktere si je stavil nemški katolik v verskem, gospodarskem in političnem oziru, more doseči le s pomočjo Slovanov.

Iz *Galicije* dohajajo poročila, da so se v vasi Romanovski vršili nemiri. Vpeljala se je namreč nova cestna postava, in prebivalci v imenovani vasi so se uprli oblastvu. Žandarmerija je na-nje streljala.

Ogerska vlada hoče zvišati šolnino na vseh državnih gimnazijah. Do sedaj so plačevali v Budimpešti 24 gold. šolnine na leto, v prihodnje je določenih 30 gold. Po deželi se je šolnina zvišala od 18 na 24 gold. Državni dohodki se bodo na ta način zvišali za 108.000 gold.

„Videlo“, glasilo srbskih naprednjakov, je pred nekterimi dnevi objavilo vest, da so v Belemgradu našli proglaš za *Bosno in Hercegovino*. O tem piše „Ustanovnost“: „Videlo“ vé, da so v Belemgradu tiskane proklamacije, s kterimi se narod v Bosni in Hercegovini pozivlja na vstajo. Kolikor smo mogli zvedeti, niso bile tukaj tiskane nobene proklamacije, in „Videlo“ bi nam zelo vstreglo, ko bi nam pokazalo le jeden slučaj. Resnice je toliko na tem, da je nek naprednjak (ki je sedaj zaprt) napisal s svojo roko dve proklamaciji takega sadržaja z očitnim namenom, da sedanji vladi naredi neprilike. On je že to priznal, in kakor smo zvedeli, tudi imenoval neke naprednjaške voditelje, ki so ga naveli na to komedijo.

Vnanje države.

Srbska vlada je odpustila profesorja francosčine La Roche-a, ki je gojence vojaške akademije o priliki francoske narodne svečanosti 14. t. m. predstavil francoskemu zastopniku, da mu čestitajo. Gojenci višjih razredov so za kazen uvrščeni v posamezne polke za 6 mesecev. Jeden je kaznovan na 25 dni zapora. — Poročila, ktera donajajo nekteri Dunajski in madjarski listi iz Srbije, niso vedno zanesljiva. Tako je te dni „P. Lloyd“ prinesel iz Belegrada poročilo, da misli odstopiti finančni minister Vuić, ker se ne more dogovoriti z nemškimi bankami o konvertovanji državnega dolga. Do sedaj še nismo brali, da išče nova vlada posojila v Nemčiji.

„Pester Lloyd“ piše o *bolgarskih* razmerah: Regenti bodo proglasili neodvisnost Bolgarije, ali pa skušali pregovoriti kneza Aleksandra, da se vrne v Bolgarijo. Skoraj gotovo bodo prvo storili proti Berolinski pogodbi. Ako to storé, ugovarjala bo Turčija in druge države, vendar z orožjem ne bodo postopale proti Bolgariji. Bolj nevarno bi bilo, ko bi se Batenberžan vrnil v Bolgarijo in bi ga morda celó proglasili kraljem. Tu bi Rusija popustila svojo pasivno politiko, in pričeale bi se resne mednarodne spletke. — Svištovski dopisnik „Varšavskega Dnevnik“ priobčil je neko okrožnico o princu Koburškem, ktero sta podpisala regent Stambulov in minister vnanjih zadev Načević. V okrožnici pišeta, da je princ Koburški kandidat Nemčije in Avstrije. Ako hoče Rusija preprečiti prihod princea v Sofijo, more to storiti s silo — in zaplela bi se v boj z Avstrijo. Če tudi zmaga Rusija, vendar bo tako oslABLJENA, da ne bo več nevarna bolgarski samostalnosti. Le to bi bilo neprilicno, ko bi princ ne hotel priti v Sofijo brez dovoljenja Rusije. — To zadnje je pa že skoraj gotovo. Ze lansko leto je Giers izdal okrožnico, da Rusija ne potrdi nobenega sklepa sedanjega sebranja.

Nemški listi še vedno napovedujejo boj *ruskim* vrednostnim papirjem. Najstrastneje pišete „Kreuzzeitung“ in „Post“. Zadnji list se je že tako daleč zaletel, da prorokuje Rusiji notranjo in vnanjo krizo. „Post“ tudi poroča, da Rusi iščejo posojila v Parizu. Baron Rothschild je neki obljubil posojilo, ako Rusi milostneje ravnaajo z židi. — Kakor poročajo časniki, ima ruski finančni minister na razpolaganje 75 milijonov rubljev, da nakupi ruskih vrednostnih papirjev. Sploh pa priznajo mnogi listi, da bo ta denarni boj več škodoval Nemčiji, nego Rusiji.

Francoski vojni minister je 22. t. m. ogle doval vojaško šolo v Saint-Cyru. Pri tej priliki je nagovoril vojaške gojence in izrekel upanje, da bodo vredni svojih prednikov. Treba je, da vedó onkraj meje, da hoče francoski narod vse darovati in storiti ter braniti svojo čast in veljavo. — Kakor smo včeraj sporočili, zahteval je Cassagnac, naj list „France“ imenuje one generale, ki so generalu Boulangeru obljubili svojo pomoč. „France“ odgovarja, da je vojni minister Ferron dal Boulangeru dovoljenje, naj imenuje vse dotične generale. — Nemška vlada je zaprla dva človeka, ki sta prišla čez mejo na Nemško. „Liberte“ piše, da francoska vlada zaradi tega ne bo storila posebnih korakov. Jeden zaprtih je nemšk državnik, drugi je pa brez dovoljenja prestopil mejo. — Francoski proticerkveni listi pišejo, da so se razbili vsi dogovori laške vlade o spravi s papežem vsled okrožnice papeževega državnega tajnika, kardinala Rampolle. Katoliški listi sodijo drugače.

Belgijska vlada je zelo razburjena zaradi govora generala Smissena, ki je grajal pred vojaki vlado in večino v zbornici, ki je zavrgla osebno vojaško dolžnost. Časniki trdijo, da je general govoril s kraljevim dovoljenjem. Če toraj vlada hoče generala kaznovati, kralj ne bo dovolil, in vlada bo morala odstopiti. „Courier de Bruxelles“ piše: To je očiten nagovor za vstajo; mi smo v Belgiji in ne v Španiji. To je tabor v orožji, piše radikalna „Reform“. „Gazette“ piše: „Ko bi general govoril v dvorani vojašnice, ne bi grajali njegovega govora. Ker pa je javno izrazil svoje mnenje, ne moremo odobravati njegovega postopanja. Armada v ustavni državi nima pravice, kritikovati dejanj postavodajalcev.“ Nekteri belgijski časniki pa zagovarjajo generala.

Radikalni člani *angleške* zbornice so v narodnem klubu 20. t. m. priredili banket na čast Parnellu in njegovim tovarišem. Na zdravico je Parnell odgovoril v daljšem govoru. Zahvali se najprvo liberalni stranki in njenemu voditelju za trud, da Irci dobé svoje pravice. Izrekel je tudi prepričanje, da le Gladstone-jeva politika more narediti mir med Angleži in Irci. V Irski je sedaj vse mirno, ne vršé se nobeni zločini, toraj je nepotrebna irska prisilna postava, ako bo nova irska zemljiška postava obveljala v oni obliki, kakor jo je načrtal lord Salisbury. Prisilna postava bo le spomenik onega časa, ktere ga je potratila sedanja vlada. V Irski taka postava ni potrebna. Irski narod se ne bo dal več zapeljati do zločinov, ki bi mogli razrušiti dobre razmere z Gladstone-jevo stranko.

Iz *Carigrada* se poroča, da so v Armeniji in Kurdistanu nastali nemiri. Turška vlada bo poslala močan oddelek vojakov, da zatró nemire.

„Times“ poročajo, da se obravnave gledé *Egipta* niso popolnoma pretrgale. Turški zastopnik v Londonu, Rustem paša, je izročil Salisbury-ju noto turške vlade, da se prično nove obravnave o Egiptu.

Izvirni dopisi.

Iz *Zagorja ob Savi*, 23. julija. (Dan veselja.) (Konec.) S tem dnem pa je bila združena še druga slovesnost. Za lepoto hiše božje mnogozasluzni in vnéti župnik gosp. J. Gros je obhajal ob enem svoj godovni dan. Napitnice, s kterimi je gosp. župnik pričel, so bile toraj toliko bolj pomenljive. V kratkih pa jedrnatih besedah se toplo zahvali prevzvišenemu knezoškofu v svojem in faranov imenu za trud in duhovne dobrote, ktere so jim danes podelili. Kakor se dobri otroci veselé, da so pri svojem očetu, tako se veselimo, pravi dalje, danes tudi mi, ker imamo svojega višjega pastirja in očeta v svoji sredi. Ker bodo pa prevzvišeni knez obhajali v kratkih dneh svoj godovni dan, toraj si jemljem čast, v svojem in vseh pričujočih duhovnih bratov imenu premilostnemu knezoškofu k Njegovemu častitemu godu najpristrénejše čestitati. Burni živeli! in pa grom topičev pritrjeval je napitnici. Ljubo in krepko se mil. knez zahvalijo ter napijejo gosp. župniku in zbranim gospodom. Druga napitnica mil. kneza je veljala častljivemu starčku kanoniku in dekanu iz Moravé g. J. Tomanu. Ginjen tolike ljubezni in prijaznosti od strani vladike, se preč. g. zahvali prevzvišenemu knezu ter s svojim humorjem vso družbo v veselost pripravi. Napivalo se je še: na složnost, ki je le med duhovniki doma, duh. svetovalcu g. Erjavcu, župniku iz Trbovelj, duh. svetovalcu in dekanu g. Rusu iz Šmartna in dr.

Po kosilu se razgovarjajo duhovni bratje med seboj: mil. knezoškof so blagovolili igrati na kapelnovem glasoviru, in v začudenje pričujočih gospodov so pokazali, da so tudi v harmoniji in generalbasu popolno doma.

Bili smo zares kakor otroci okrog svojega ljubljeneega očeta, vse našo občevanje s prevzvišenim knezom je bilo domače, zaupno in odprto. Še pre-

naglo je prišel trenutek, da smo se morali ločiti od Njega, ktere ga smo tako željno pričakovali.

Lepa vrsta voz z jezdecem naprej spremi zopet visokega gospoda na kolodvor. Le nekaj trenutkov in vlak zabrlizga. Še enkrat povzdignejo milostni vladika svojo apostolsko roko, da blagoslové mnogobrojno klečečo množico. Milo se vse ozira za vlakom, dokler nam ne izgine za gorami. Vse, vse pa je bilo prevzeto in ginjeno tolike ljubeznjivosti in ponižnosti mil. vladike.

Sedaj še-le morem omeniti lepih slavolokov in napisov na tistih. Na slavolokih pri dohodu so bili napisi:

„Izvolil sem si ga za duhovna zvestega po svojem duhu.“ (Krlj. 2. 28.)

„Kakor pastir obišče svojo čedo.“ (Ezech. 34. 10.)

„Češčen, ki pride v imenu Gospodovem!“

„Slava Vikšemu Vladiki!“

„Ave Princeps-Episcopo Labacensis!“

Za odhod:

„Vale Princeps-Episcopo noster!“

„Bog spremljaj vikšega Nadpastirja!“

„Srečno zdravstvujte!“

„Z Bogom mili Vladika!“

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

Nad cerkvenimi vrati:

„Ecce sacerdos magnus!“

„Pozdravljen mili knezoškof!“

Nad vrati pri farovžu:

„Kedor gre skozi vrata, je pastir ovac.“ (Jan. 10. 2.)

Nad šolskimi vrati:

„Veselite se, ker vam je dal učenika pravičnosti.“ (Joel. 2. 23.)

Kako primerno in pomenljivo!

Kot pravičen poročevalec moram dati vso čast in hvalo g. direktorju s podrejenimi gg. uradniki, g. županu z gg. občinskimi svetovalci, g. vodji na kolodvoru in njegovim gg. uradnikom ter drugim veljakom, ki so tako ljubeznjivo in dobrohotno vse storili, da bi visokega gospoda dostojno sprejeli.

Sv. Duh modrosti in pobožnosti pa naj vedno prešinja srca v sv. veri na novo potrjenih! Kakor sem pričel, tako končam: 21. julij ostane nam Zagorecem pa tudi sosedom še dolgo, dolgo v najveselejšem spominu!

Od *Stare cerkve pri Kočevji*, 21. julija. (Dva brata — novomašnika.) Poročam Vam danes prav kratko o izredni svečanosti, koja smo tu obhajali. Ponosna smé biti Ljubljanska škofija na enake slučaje: pred 33. leti, t. j. leta 1852. imela sta preč. gg. Anton in Ignacij Tavčar, in 13 let pozneje, t. j. leta 1865. preč. gg. brata Kozma in Damjan Pavlič prvi svoji sv. maši — 17. julija t. l. darovala sta pa Najvišjemu v čast prvo sv. mašo dva čč. gg. novomašnika in brata Alojzij in Anton Kreiner, rojena iz Koflerjev pri Kočevji. Da, redka slovesnost! Kolika čast, koliko veselje za stariše, za celo faro — da, za celo škofijo. Vzbog tega delale so se že naprej priprave, da se čembolje proslavi slavnostni dan. Res, lepšega dné si ne more misliti fara Stara cerkev, nego je bil za njo 17. dan julija. Že v soboto poprej naznanjal je mogočen strel pomenljivost bodočega dné. Zjutraj ob 6. uri pristopi k altarju, spremljan od mnogo čč. gg. duhovnih sobratov in spoštovanih gostov, č. g. Anton, da daruje Vsemogočnemu prvo najsvetejšo daritev. Med to presv. daritvijo bil je pa najginjlivejši prizor, ko je č. g. novomašnik obhajal 82letnega starčka, preč. g. Jurija Steurerja, svojega starega strica, a za tem občespoštovane svoje stariše, mnogo sorodnikov in naposled 52 otročičev, kteri so prvokrat pristopili k mizi Gospodovi. — Ob 10. uri je pa daroval prvo sv. daritev č. g. Alojzij Kreiner. — Pač primeren in izboren slavnostni govor imel je preč. g. Jurij Jaklič, župnik Goteniški (ujec čč. gg. novom.). Krasno in toplo vreme ter izvanredna svečanost privabila sta silno mnogo sveta ne le iz bližnjih, temveč celó od oddaljenih fará. Novomašnikoma pa kličem: „Si terret labor — aspice prae-mium!“

Iz *Postojne*, 25. julija. (Shod volilcev, † Viktor Dolenc.) Včeraj, v nedeljo ob 3. uri popoldne zbrala se je večina Postojnskih volilcev v prostorih gosp. nadžupana Fr. Vičiča, da zasliši poročilo svojega poslanca, velezaslužnega dr. J. Poklukarja, o njegovem državnozbornem delovanju.

Predsednikom zborovanji volil se je enoglasno gospod nadžupan, ki je v lepi domači besedi pozdravil došlega gospoda — proseč ga, da naj podučí svoje volilce, kakošne vspehe dosegel je on, slovenski poslanci in sploh državnozborna večina v zadnjem zasedanju.

V jako razumljivem, podučljivem govoru opisuje nam gospod doktor — vzlasti obširno — o ponov-

ljenji pogodbe z Ogersko, o napisih bankovnih, o carinskih tarifi, trgovinski pogodbi, odpisovanji zemljiškega davka pri nezgodah itd.

O slovenskih poslancih izreka se pohvalno, da delujejo složno, da se o vsaki stvari prej med seboj posvetujejo, nego se razgovarja o njej v klubu ali poslaniški zbornici. Nadalje javi, da naloga jim je sveta truditi se, da preje ko možno se izvrši narodni program ter zboljša gmotno stanje. V to sta on (dr. Poklukar) in Šuklje Taaffe-ju izročila spomenico, v kateri se zlasti povdarjajo šolske zadeve, kakor tudi obsoja osnova Tržaške obrtne šole — v kateri se Slovenci popolnoma prezirajo; vendar se je nadejati tu pomoči, ker je — kakor se čuje — osnova obrtne šole v Ljubljani že zagotovljena.

O osebnem delovanju poroča, da je bil ud mnogih, tudi najvažnejših odsekov; enako v deputaciji o kvotah, v kateri je imel priliko seznaniti se z onstranskimi kolovodji in o ogerskih razmerah; tu prepričal se je, da naša polovica nad 2% davkov preveč plačuje, kar je izjavil na glas v državno-zborski sobani. V delegaciji, rekel je, da je složno deloval z drugimi desničarji, vzlasti s Čehi.

Konečno povdarja, da je bilo ravno zadnje zasedanje jako znamenito. Vlada je spoznala, da se mora ozirati na večino — in ne vladati nad strankami; zato se je nadejati boljših uspehov. Jako laskavo govori gosp. poslanec o ministru Pražaku, ki se véde do nas, kot rojen Slovenec; nasprotno o Gautsch-i, od ktereга nimamo dosti pričakovati. Živahni dobro-klici spremljali so često gospoda govornika, vzlasti pa, ko zaključil svoje zanimivo poročilo.

Na to vstane gosp. nadžupan Fr. Vičič ter predlaga, da se zaupnica izreče gospodu državnemu poslancu — in sicer blizo tako-le: „Zadovoljni poslušali smo poročilo našega gospoda zastopnika o njegovem delovanju v državnem zboru; pripoznamo vmestno njegovo postopanje v zadnjem zasedanju; pripoznamo vzlasti njegovo častno, trudapolno in našim željam primerno delovanje v kvotni deputaciji. V to izrečemo mu popolno svoje zaupanje, proseč ga, da nas tudi v prihodnje tako častno in po možnosti koristno zastopa.“ Tem besedam pritrdjevali so navdušeni slava- in živio-klici vseh prisotnih volilcev. Ko mu v ravno tem smislu napijeta še blag. gosp. okrajni glavar vitez Schwarz in g. dr. Pitamic — vstane gospod poslanec videzno ginjen in se iskreno zahvali za skazano mu zaupanje, zatrjevajoč, da hoče tudi v prihodnje skrbeti, kolikor je v njegovi moči, za blagor svojih volilcev. Na to razgovarjalo se je do večernega mraka o naših težnjah ter ukrepalo, kako naj se odstranijo; gospod poslanec vedel je vsakemu volilec primeroma svetovati ter obljubil, da hoče sam pomagati v deželni in državni zbornici.

Ker so ravno za časa našega zborovanja pokladali Tržaški Slovenci vence na gomilo Viktorja Dolenca v Trstu, ter prepevali mu žalostinke in spominjali se ga v primernih govorih, odposlali so volilci ta-le brzojav:

„Vredništvo ‚Edinost‘ v Trstu. — Na gomili prerano umrlega voditelja Tržaških Slovencev, neustrašljivega boritelja na obalah Jadranskega morja za narod nam mili, pretakajo danes tople solze pri shodu zbrani Postojnski volilci.“

Vrlemu rodoljubu podeli naj nebeški Oče večni mir in pokoj!

Iz Gradca, 25. julija. Tukajšnje katoliško tiskovno društvo („Kathol. Pressverein“) kupilo je minuli teden tiskarno „Gutenberg“, kakor se govori, za 80.000 gld. Društvo ima sedaj dve veliki in krasni tiskarni: „Styrijo“ in pa „Gutenberg“. V prvi goni stroje voda, v drugi so pa na parogon narejeni. Tudi stroji na vodo so slično tako uravnani, kakor oni na ogenj.

Iz Gradca, 24. julija. (Razstava.) Štajarsko sadjarsko društvo napravi letošnjo jesen veliko razstavo sadjarskih in vrtnarskih pridelkov na čast prihodu cesarjevičeve soproge nadvojvodinje Štefanije meseca oktobra v Gradec, kamor bo de visoka gospá prišla s cesarjevičem Rudolfom. Nadvojvodinja Štefanija je vrhovna pokroviteljica štajarskega sadjarskega društva. Slavnostna razstava, ki se bo toraj ob tem povodu napravila, obsegala bo razno sadje, zelenjad in druge vrtnarske pridelke, in jo bo nadvojvodinja sama odprla, kar je visoka gospá že tudi obljubila.

Vabila na vdeležbo te razstave jela so se že razpošiljati. Trgujoči vrtnarji obljubili so razstaviti, kar se bo le dalo mnogo in najlepših pridelkov. Tudi šolski vrtovi bodo pokazali ob tej priliki, kako daleč da so že v sadjarstvu in vrtnarstvu. Razstava bo tako uravnana, da bodo okraji po geografičnem redu svoje pridelke izložili. Vsled tega bo mogoče brez težave razsoditi, kje je sadjarstvo in vrtnarstvo na večji stopinji popolnosti, kje ne. Razstava ima namen očitno pokazati, koliko da se sedaj pride luje v tej stroki, ob enem pa tudi, koliko bi se dalo v tem ali onem okraji še več dobiti.

Domače novice.

(Novi Sarajevski zvonovi) so bili posvečeni 20. t. m. Slovesnost se je vršila pred stolno cerkvijo, ki je bila ozaljšana s cveticami in zelenjem. Zvonove je posvetil kanonik dr. Jagatić v prisotnosti deželnega poglavarja, mestnega župana in mnogobrojnega občinstva.

(Posebni češki vlak na Bled) bode se odpeljal v četrtek dné 11. avgusta ob sedmih zjutraj; posebni vlak v Postojno pa v petek dné 12. avgusta ob poludevetih dopoldne. Kdor bi želel spremljati brate Čehe z jednim teh vlakov, naznani naj to vsaj do 8. avgusta v pisarni banke „Slavije“, trgovinskoobrtne zbornice ali pa v pisarni odvetnika dr. Ivana Tavčarja, da se bode moglo o pravem času skrbeti za zadostno število železničnih vóz.

(Streln.) Iz Dolenje vasi se nam poroča, da je 23. t. m. proti 10. uri zvečer strela vdarila v hlev Jožefa Češarka iz Prigorice hš. št. 48 ter je tudi vžgala streho, a vsled hitre pomoči so ogenj kmalo zadušili.

(G. Andrej Kragelj), profesor na gimnaziji v Kočevji, je premeščen na Goriško gimnazijo.

(Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici na Breznici, plače 450 gld., doklade 30 gld. in stanovanje. — Razpisana je učiteljska služba na jednorazrednici v Mošnjah, plače 450 gld., doklade 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 8. septembra c. kr. okrajnemu šolskemu svétu v Radovljici.

(Velečast. gosp. Bratanić), župnik v Vitanji blizo Celja, je v nedeljo zvečer ob 1/2 6. uri umrl; pogreb je bil danes ob 1/2 4. ure popoldne.

(Nesrečna vožnja.) Velečast. gosp. profesor Skuhala, župnik v Ljutomeru, se je, kakor nam neko privatno pismo naznanja, vozil od nekega pogreba pri sv. Tomažu. Potoma so se konji splašili. Vsled tega si je imenovanec v levi nogi v kolenu nategnil kite, da je celih štiriinajst dni moral biti v postelji. Spremljal ga je bil njegov duhovni pomočnik, g. Ostre, ta se je pa pobil na glavi in na ledovji.

(V okrajnem zastopu) Slovenjegraškem potrdil je presviti cesar za načelnika g. Ivana Rogino, posestnika v Podgorji, za njegovega namestnika pa g. dr. Jurija Hrašovca, odvetnika v Slovenjegrašču.

(Toča) pobila je dné 23. t. m. po Savinjski dolini. Šla je debela po nekterih krajih, kakor kurja jajca. Škode je posebno na hmelju veliko napravila.

(Duhovske spremembe v Krški škofiji.) Župnije so dobili č. gg.: Jožef Laznik župnijo Št. Peter v Kačjem dolu, Šim. Kališnik župnijo Št. Martin pri Beljaku, Jožef Kubica faro Radetinje. Č. g. Janez Ogriz pride za provizorja v Medgorje. Za kaplane gredó č. gg.: Jožef Wagner v Tinje, Janez Harter v Wolfsberg, Kolarič v Črno in Anton Veličič v Št. Peter na Peravi. — Umrl je umirovljeni župnik g. Janez Mayer. R. I. P.!

Telegrami.

Peterburg, 25. julija. Iz Baku-a se poroča, da se je v Balahani užgala nafta; ogenj se je razširil na poslopja in skladišče, v katerem je milijon pudov nafte.

London, 26. julija. V dolnji zbornici je naznanil Fergusson, da ni znano nobeno verjetno poročilo o Stanley-evi smrti. V górenji zbornici je izjavil Salisbury, da je sedaj manj upanja kakor prej, da se ustanové mejnarodna preporna vprašanja, Nato se je zavrnil dotični predlog.

Carigrad, 26. julija. Krečansko narodno sebranje se je zopet sešlo, včeraj je bila prva seja; na Kreti je popolen mir.

Umrli so:

22. julija. Viljem Haring, pisarjev sin, 2 mes., Hradeckega vas št. 1, božjast.
23. julija. Franc Drašler, komijev sin, 5 mes., Rožne ulice št. 11, driska.
24. julija. Katra Jeretina, delavčeva hči, 3 mes., Poljanska cesta št. 13, otrpnjenje pljuč.
25. julija. Avgust Wusser, železniškega čuvaja sin, 6 tedn., Travnjske ulice št. 5, jetika.

V bolnišnici:

22. julija. Tine Setničar, delavec, 72 let, Marasmus.
23. julija. Katra Rovšek, gostija, 65 let, pljučnica. — Polona Košenina, gostija, 75 let, Marasmus.

Tuji.

24. julija.

Pri Matcu: S. Klessin, kr. bavorski uradnik, iz Bavarije. — Brausenwein, Schwarz, Liebman in Bial, trgovci, z Dunaja. — J. Irral, uradnik, z družino, iz Spodnje Avstrijskega. — Rudolf Hiefer, c. k. polkovnik, iz Brna. — A. Fonda, uradnik mornarice, iz Trsta.

Pri Stona: Grof M. Szechenyi, c. k. vojaški odposlanec, iz Rima. — Pavel Pind, zasebnik, z soprogo, z Dunaja. — J. pl. Hateje, uradnik, z Dunaja. — Janez Höpler, tovarnar, iz Ogerskega. — Miklavž Kreiger, poslovodja, iz Koroškega. — Antonija Spitaler, zasebnica, iz Beljaka. — L. Globočnik, posestnik, iz Železnikov. — F. Mendt, zasebnik, z soprogo, iz Tridenta. — Dušan Vilhar, potovalec, iz Tridenta. — Alojzij Braidotti, trgovec, z sinom, iz Laškega.

Pri Bavarskem dvoru: Zekoll in Springer, trgovca, z Dunaja. — Fr. Reich, uradnik, iz Beljaka. — V. Pruhorna, inženir, z soprogo, iz Pulja.

Pri Južnem kolodvoru: Edvard Horak, ravnatelj, z soprogo, z Dunaja. — Bogomir Polland, potovalec, iz Prage. — Karol Polland, potovalec, iz Češkega. — Ida Lintemer, učiteljica, iz Štajarskega. — A. Mogai, zasebnik, iz Trsta.

Pri Avstrijskem caru: Emil Tinkel, potovalec, z Dunaja. — Ivana Jezeršek, zasebnica, iz Kranja.

Pri Virantu: Tomaž Zellion, potovalec, iz Holandije. — Jožef Kreče, dekan, iz Kočevja. — Reza Fortuna, posestnica, z hčerjo, iz Zatičine. — Karol Kogler, posestnik, z Vrh-nike. — J. Gomilšek, duhovnik, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7. u. zjut.	735-26	+15 0	brevz.	megla		
25. 2. u. pop.	735-85	+26 4	sl. szap.	jasno	0 00	
9. u. zveč.	732-46	+19 8	sl. vzh.	sk. jasno		

Zjutraj megla, jase in vroč dan, na vzhodu in jugu se je bliskalo. Srednja temperatura 20° 4' C., za 0 8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

26. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 35 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	882 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 60 „
London	125 „ 70 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 96 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 70 „

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

Andree, Allgemeiner Hand-Atlas in 120 Karten-seiten mit vollständigem Namenver-zeichniss. 2. Auflage. 12 zvezkov à gld. 1.24
Caussette, Manresa für Priester. Ausführliche Exerctienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03
Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder in catechetischer Lehrweise er-klärt gld. 3.35
Hartmann, Repertorium Rituum. Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritual-vorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gld. 7.44
Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis. Editio altera gld. 4.34
Schepers, Alfons M. von Liguori in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchen-lehrer gld. —.62
Schott, Die Wunder von Lourdes. 18 zvezkov à gld. —.25